

Predikan i Kindaholms församling 2015 av Tobias Bäckström

Långfredagen

”Korset”

Jes 53:1-12

Hebr 10:19-25

Joh 19:17-37

Ps: 456, 652, 142, 143, 144

Johannes evangelium, som vi följer denna påsk, skiljer ut sig från de övriga evangelierna när han berättar vad som hände på korset. Hans skildring är längre och utförligare, han har med fler detaljer. Och i slutet av dagens läsning framkommer det att den som håller i pennan verkligen var med vid korset: ”den som såg detta har vittnat om det för att också ni skall tro”. Det är ett ögonvittne som har fört vidare dessa händelser och han betygar att det är sant det han vittnar om. Så låt oss nu betrakta det som sker genom lärjungen Johannes ögon.

Han bar själv sitt kors. Det var den dödsdömdes uppgift att göra detta: att själv bära sitt avrättningsredskap till avrättningsplatsen. Där, utanför stadens mur, korsfästes han tillsammans med två andra. Det var också brukligt att man satte upp ett anslag ovanför den korsfäste som förklaring till varför han hade blivit dömd. Pilatus satt nu upp skylten: ”Jesus från Nasaret, judarnas konung” skrivet på tre språk: hebreiska, grekiska och latin. Det är från latinet vi fått förkortningen INRI, *Iesus Nazarenus, rex Iudaeorum*. Översteprästerna protesterade naturligtvis, för dem var det en skymf. Och säkert hade Pilatus avsett just det: här hänger alltså detta folks kung, hjälplös till allmän beskådan.

Men faktiskt är Jesus kung. På påsksdagen dagen innan han red in i Jerusalem smordes han till kung av Maria i Betania. Han red in i Jerusalem och tog emot folkets hyllningar som kung. Han var kung ända in i döden.

Och han är inte bara judarnas kung utan hela världens kung. Utan att förstå det var det därför som Pilatus skrev anslaget på dåtidens tre världsspråk. Alla som kom förbi skulle förstå budskapet. Den här skylten blev i sig en predikan, en predikan för alla folk och språk: här hänger din och min konung, som gick i döden för vår skull.

De fyra soldaterna är allmänt likgiltiga inför det som sker ovanför dem. De har gjort sitt jobb, nu slår de sig ner för att dela upp den dödsdömdes tillhörigheter. Men när de kommer till Jesus livklädnad som han bar under manteln, ser de att den är vävd i ett stycke. Det var ovanligt och sågs som finare, det krävde en större vävstol för att väva ett sådant plagg. Så istället för att skära itu den i fyra delar så kastar de lott om den.

När Johannes skriver detta har det gått många år, han har hunnit gå igenom händelserna och analysera vad som hände och varför det hände. Här ser han en uppfyllelse av Ps 22. Så utan att veta det uppfyller soldaterna bara en gammaltestamentlig profetia. De kanske tror att det är de som styr över händelserna, de inser inte att de bara följer en i förväg uppgjord frälsningsplan. Det var vad soldaterna gjorde, konstaterar Johannes. Det var deras roll som statist i Guds frälsningsverk.

Men det kan finnas ett skäl till varför Johannes nämner detta med att livklädnaden var vävd i ett stycke. Översteprästens livklädnad var också vävd på det sättet, Johannes anspelar på detta. Det är inte bara som konung som Jesus nu är korsfäst utan också som överstepräst och just nu fullgöra han sin översteprästerliga tjänst när han frambär ett felfritt offer till Gud, nämligen sig själv.

”Jag är törstig”. Han som är livets vatten är nu törstig! ”Är någon törstig så kom till mig och drick” hade han tidigare sagt. Nu är det han som behöver dricka. Men denna hans törst är också ett uttryck för hans längtan efter oss. ”Jag törstar efter Gud, efter den levande Guden” skriver psalmförfattaren i Ps 42. Men här på korset är det Gud som törstar efter oss. Så mycket längtar han efter oss att han är beredd att gå i döden för oss.

”Det är fullbordat”. All synd är nu sonad, från mänsklighetens början till dess slut. Alla synder som har begåtts i det förflutna och som kommer att begås i framtiden. Det finns ingenting mer som behöver läggas till. Försoningen är fullbordad. Nu är det slutfört.

I Mel Gibsons film ”The Passion of the Christ” stryker djävulen omkring och hånler när Jesus förs bort för att korsfästas. Han tror att han lyckats, att han segrat, ända tills Jesus säger orden ”Det är fullbordat”. Då inser han att allt var en fälla. Det som ser ut som ett nederlag när Jesus hänger på korset är i själva verket en seger. När Jesus ropar det är fullbordat är det ett segerrop vi hör, inget uppgivet konstaterande.

Den gamla försoningen när prästerna offrade för folket, den behövde upprepas varje år. Det blev aldrig fullbordat. Det fick ideligen upprepas. Folket levde hela tiden under ett provisorium, ett år i taget. Men nu är det annorlunda, nu är det slutgiltigt. Jesus offer gäller en gång för alla.

Påskalammet som offrades i templet skulle vara ett felfritt lamm och inget ben fick brytas sönder i samband med offrandet. Inget ben fick krossas på det. Detta är den sista profetian som uppfyllas medan Jesus hänger på korset. Nu är det han som är det felfria offerlammet som offras för oss. Och inget ben fick krossas hos honom, därför gick soldaten förbi honom.

Men för att försäkra sig om att Jesus verkligen var död, sticker en av soldaterna upp en lans i sidan på honom. Ut kommer blod och vatten. Blod och vatten. Bägge står för de två största sakramenten vi har: dop och nattvard. Jesus död leder till liv, en ny födelse för hela mänskligheten. Genom dopets vatten får vi del av detta liv. När vi döps så förenas vi med Kristus, vi blir en del av Kristi kropp, den kropp som nu hänger på korset. Vi lider med honom, dör med honom, uppstår med honom.

Och blodet, ja, kvällen innan har Johannes sett Jesus lyfta kalken och säga: Denna kalk är det nya förbundet genom mitt blod. Blodet är det nya förbundsstecknet. Blodet i kalken förenar oss med Kristus.

Johannes ser en mening i det som sker. Det var inte bara en otäck slump, ett nyckfullt öde. Det är en gudomlig plan som håller på att skrida till verket. En plan som var uttänkt från det att människan skapades. Just nu pågår världshistoriens viktigaste händelse, när Jesus hänger på korset hänger han inte bara mellan himmel och jord, han hänger också över tid och rum. Denna händelse ska få återverkningar för alla människor som levt, som lever och som kommer att leva. Jesus dog för allas synder, oavsett när vi skulle råka födas till världen.